

Mel.: Guds igenfødte, ny-levende sjæle

Alle Guds børn, lad os juble og synge,
hylde den himmelske, levende Gud!
Han, som lod verden og livet begynde,
gav os at leve og følge hans bud,
viste os tillid i skabelsens dage,
selvom vi svigtede kom han tilbage.
Halleluja, Halleluja!

Vi, der var blevet som levende døde,
onde og hårde i hjerte og sind,
det var Hans vilje at gå os i møde,
redde os fri fra sin modstanders spin.
Han lod os se, hvad vi aldrig kan glemme,
han lod os høre forandringens stemme.
Halleluja, Halleluja!

Jesus var stemmen med liv til de døde,
han var det Ord, som gav hjerterne mod,
mod til at stå i forandringens møde,
hvor vi forstår, hvad Zakæus forstod:
Jesus har blik for at se den fortabte,
søge den faldne, den underfuldt skabte.
Halleluja, Halleluja!

Hvem kan fordømme, når Gud har benådet?
Selv den forhadte har Jesus forløst.
Det er hans liv vi i nåde har fået,
gennem hans død er Guds gave udøst.
Frygten for isolationen forsvinder,
når vi kan se, hvem han nådigt forbinder.
Halleluja, Halleluja!

Alle Guds børn lad os synge med glæde,
takke den nådige, favnende Far!
Han gav os liv og er evigt tilstede,
lad os i fællesskab være et svar!
Som giver genlyd i sogne og gader,
opliver hjerter bag huses facader.
Halleluja, Halleluja!

Luk 19, 1-10

H.A. Brorson 1735
Frederik Berggren Smidt 2017